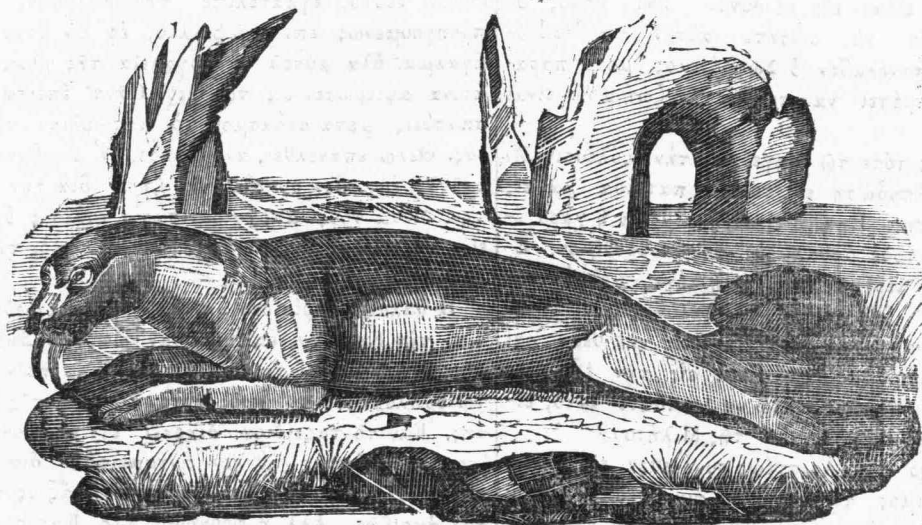

καὶ ἄνευ πρωτοτύπου· ἐξομοιάσας δ' ἐπὶ τοσοῦτον τὴν θεὰν μετὰ τῆς θνητῆς ἐκείνης, ἐπληρώσε τὸν χρησμὸν ὅστις ἦτον, ὅτι τὸ ἄγαλμα ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐπίσης ὡραῖον ὅσον αὐτὴ ἡ Ἀφροδίτη.

Ἡ θεὰ δὲ, εὐαρεστηθεῖσα χωρὶς νὰ ζηλοτυπήσῃ, δέχεται τὴν προσφορὰν, καὶ φανερώνει, διὰ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου ἱερέως, ὅτι ἐπληρώθη ὁ χρησμός. Ὁ λαὸς ἐκφέρει φωνὰς χαρᾶς, περικυκλοῦν τὸν Σωφρόνιμον καὶ μετὰ παραφορᾶς ἀπαιτεῖ νὰ ἐκλέξῃ οὗτος ἀμοιβήν. — Ἀπελευθερώσατε τὸν Ἀριστέα, ἀπεκρίθη ὁ Σωφρόνιμος, καὶ τοῦτο εἶναι ἱκανὴ πληρωμὴ δι' ἐμέ. Σπεύδουσι δρομαίως εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ γέροντος. Ἡ Καρίτη ἐπιθυμεῖ πρώτη νὰ συντρίψῃ τὰς ἀλύσεις τοῦ πατρὸς τῆς· ὅθεν ἀσπάζεται αὐτὸν καὶ τῷ διακοινεῖ τὴν εὐτυχίαν του νεύουσα χαμαὶ τὰ βλέμματά της, ὁ-

σάκῃς προφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Σωφρόνιμου. Ὁ Ἀριστεὺς εὐγνώμωνων ζητεῖ τὸν ἐλευθερωτὴν του, ῥίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ καταβρέχει αὐτὸν μετὰ τὰ δάκρυά του. — Φίλε μου, τῷ λέγει, εἶμαι ὅλος ἔνοχος, ἀλλ' ἡ Καρίτη ὀφείλει νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἔγκλημά μου. Λέγων δὲ τὰς λέξεις ταύτας, ἐνώνει τὰς χεῖρας τῶν δύο ἐραστῶν καὶ ἅπας ὁ λαὸς ἐπευφηνεῖ πάντες ἐπελάμβανον τὴν εὐχαρίστησιν τῆς εὐτυχίας των· ὁ δὲ Σωφρόνιμος καὶ ἡ Καρίτη ἔρχονται ἵνα ὀρκισθῶσιν αἰωνίαν πίστιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀγκλματος ἐκείνου ὅπερ ἦτο τεκμήριον τῆς ὡραιότητος τῆς Καρίτης καὶ τοῦ ἔρωτος τοῦ συζύγου αὐτῆς.

ὑπὸ τῆς Π. Κ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΙΠΠΟΣ Ο ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ.

Ἴππος ὁ θαλάσσιος κατατάσσεται εἰς τὸ γένος τῶν ἀμφιβίων. Καίτοι δὲ ἀτελῶς εἰσέτι ἔχομε ὡς πρὸς τὰς περὶ τοῦ ζώου τούτου γνώσεις ἡμῶν, πρόδηλον ὅμως εἶναι ὅτι ἐν μόνον εἶδος αὐτοῦ ὑπάρχει, καὶ τοῦτο, κατὰ τοὺς πλείστους τῶν φυσιολόγων, τὸ τῆς Ἀρκτου. — Ἐκ τῶν δύο χαυλιόδοντων οἵτινες ἐξέχουσι τῆς ἄνω αὐτοῦ σιαγόνας ὠνομάσθη ἄλλοτε τὸ ζῶον τοῦτο Ἐλέφας θαλάσσιος. Ζωολογικῶς ὁ θαλάσσιος Ἴππος ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν μεγάλων ζῶων. Διότι κατὰ πλάτος μὲν τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὸ τῶν μεγαλύτερων ταύρων, κατὰ μῆκος δὲ τοὺς εἰκοσι πόδας. Τὸ σῶμα αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ δέρματος λεπιδωτοῦ, φαίου χρώματος. Ὡς αἱ

τῶναι, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ὡσεπιτοπλεῖστον ἐνδιατᾶται καὶ μετὰ τῶν ὁποίων ταυτίζεται σχεδὸν κατὰ τὰς ἑξεις, ὁ θαλάσσιος Ἴππος διαγίγεται μέρη· μὲν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ὕδατι, μέρος δ' ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνων φιλόπατρις, οὐδέποτε ἀπομακρύνεται τοῦ κλίματος ἐν ᾧ ἐγεννήθη, οὐδέποτε ἀπαντᾶται ἀλλαχοῦ ἢ ἐν ταῖς ἀρκτικαῖς θαλάσσαις. Ὑπεράριθμοι ἄλλοτε κατὰ τὰς θαλάσσας ταύτας, ἐν αἷς διήγον κατ' ἀμετρήτους ἀγέλας, σπανιώτατοι κατέστησαν κατὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους καὶ τὸ γένος αὐτῶν φαίνεται ἐκλείπον ὁσημέραι. Κατὰ τὸν Γμέλινον περὶ τὴν νῆσον Μέρυ τῷ 1705 καὶ 6 οἱ Ἀγγλοὶ ἐφόνευσαν ἐντὸς ἑξ ὥρων περὶ τοὺς ὀκτακοσίους· τῷ 1708 ἐννεακοσίους εἰς ὥρας ἑπτὰ καὶ τῷ 1710 ὀκτακοσίους ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. — Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ συνεχεῖς κατὰ τῶν ζῶων τούτων ἄγραι ἐξεδίωξαν αὐτὰ ἀπώτερον πρὸς ἄρκτον, εἰς μέρη ἐνθα σπανιώτερον ἐπισκέπτονται αὐτὰ ἀλίεις.

Ἡ ἄγρὰ αὐτῶν ὁμοιάζει τὴν τῆς φαλαί-

νης. Τὸ δὲρμα των εἶναι τόσον τραχύ καὶ σκληρόν ὥστε ὁ σίδηρος, μόνον κατὰ τὸ στήθος τὸ διαπερᾶν ἀπαιτεῖται λοιπὸν ὁ ἀνὴρ, νὰ ἐπιτύχῃ ἐπιτηδείως τὸ τραπὸν τοῦτο μέρος ὅπως προσέχῃ αὐτό. Πληρωθέντα καθίστανται μανιώδη καὶ λυσσιῶδη, περιστρεφόμενα ζητοῦσιν ἐκδίκησιν. Εἰς τοσαύτην δὲ τόλμην περιέρχονται ὅταν ᾔναι πολλά ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὥστε βοηθοῦνται μεταξὺ των κατὰ των διωκτῶν, περικυκλοῦντα τὰς λέμβους, καὶ προσπαθοῦντα νὰ καταθράσῃσιν αὐτὰς διὰ των ὁδόντων.

Τὰ θήλεα των ζώων τούτων κυοφοροῦν ἐπὶ ἐννέα μῆνας, γεννῶσι δὲ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ὅπου ἐπιστρέφουσιν ὅταν ἔχωσιν ἀνάγκην νὰ ἀναπαυθῶσιν ἢ νὰ θηλάσῃσι τὸ νεογνόν των.

Γ.

TENNER.

ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ.

κατὰ τὸ γαλλικόν.

Ἡ Σουηδικὴ φιλολογία ἐβράδυνε νὰ ἀναπτυχθῇ, καὶ μάλιστα νὰ λάβῃ ἰδίως μορφήν καὶ ἐθνικὸν χαρακτήρα, διότι, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς Ἀνσγαρδὸς κατήχησεν ἀπὸ τοῦ Θ. αἰῶνος, πᾶσαι τὰς ἀρχαίας ἐπαρχίας εἰς τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ Σουηδία δὲν παρεδέχθη τὸν χριστιανισμόν ἢ κατὰ τὸν ΙΒ'. αἰῶνα, οὔτε ἱδρυν ἢ βραδύτατα σχολεῖα, ἀφιερωμένη ἤδη εἰς τὴν βάρβαρον θρησκείαν τοῦ Ὀδίνου. Κατ' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς χρόνους ἡ Σουηδία ἡ ἀκαθής, φωτισθεῖσα μόλις ἀπὸ τὸν χριστιανισμόν, εἶχε τὴν ποίησιν της, τὴν

ποίησιν των δημοτικῶν μύθων καὶ τραγωδιῶν, ἣν οἱ σοφολογιώτατοι των Γυμνασίων καὶ των Ἀκαδημιῶν ἀπεκήρυξαν ὡς ἔργα ἀμαθῆ καὶ ἀκατέργαστα. Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ἐποχὴ ἐξεθαψε τὰς ποιήσεις ταύτας, ὧν δικαίως θαυμάζομεν τὴν χάριν, τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν δύναμιν.

Ἀπὸ τῆς τραχείας καὶ ἀτέχνου λοιπὸν ποιήσεως, ἥτις ὁμῶς ἦτο πλήρης νεύρου καὶ ζωῆς, ἡ Σουηδία μετέπεσεν εἰς τὴν ψυχρὰν ἐργασίαν των σχολαστικῶν σπουδῶν καὶ μάλιστα — ὅπερ καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα ἐγένετο κατ' ἀρχάς — εἰς τὴν μίμησιν των ξένων ἔργων. Καὶ κατὰ μὲν τὸν στί. αἰῶνα ἡγάπα τὴν πολυμαθειαν, κατὰ δὲ τὸν ζ'. αἰμμεῖτο τὴν γερμανικὴν φιλολογίαν, καὶ κατὰ τὸν ἥ. τὴν γαλλικὴν.

Ἀλλὰ περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος ἡ σουηδικὴ φιλολογία ἀπέττυσεν αἶρνην, πάντα ξένον καὶ δοῦλον χαλινόν, καὶ ἐπέταξε διὰ των ἰδίων πετερίων πρωτότυπος καὶ φιλελευθέρα. Ἄνδρες γενναῖοι καὶ εὐφρεῖς τῇ ἐδοσαν νέαν μορφήν, νέαν ἀνάπλασιν, ὡς οἱ Βύρωνες εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὡς εἰς τὴν Γερμανίαν οἱ Σχίλλεροι καὶ οἱ Γέται.

Δημοτικώτερος δὲ πάντων καὶ ἐνδοξότερος εἶναι ὁ ποιητὴς Ἡσαῖας Τέννερ, οὗτος ἡ ζωὴ εἶναι πασίγνωστος εἰς τὴν Σουηδίαν, καὶ εἰς τὰ παλάτια των ἀριστοκρατῶν καὶ εἰς πᾶσαι τὰ λοιπὰ τάξεις. Καὶ ὁμῶς ὁ βίος του δὲν διαλάμπει ἐν περιπετείαις δραματικαῖς, εἶναι βίος μελέτης καὶ τάξεως καὶ ἐπιτυχιῶν, βίος διαρκῶς εὐδαίμων μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν νόσος σκληρὰ διέλυσε τοὺς στερεοὺς κρίκους τῆς εὐτυχίας του.

Ὁ Τέννερ, γεννηθεὶς τῷ 1782 εἰς τὴν εἰκονικὴν καὶ ὠραίαν ἐπαρχίαν τῆς Βάρμελανδ, ἐνόησε τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως, μελετῶν αὐτὴν μέσῳ φιλερμήμων βουνῶν καὶ τερπνοτάτων κοιλάδων, καὶ διέχυσε τὰ θέλητρά ταῦτα εἰς τὰς ποιήσεις του. Ἦτο δὲ υἱὸς ἱερέως καὶ ἡ ψυχὴ του ἐποτίσθη τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰς ἐπωφελεῖς τῆς πίστεως ιδέας, αἵτινες τοσοῦτον εὐγενῶς ἐνέπνευσαν τὸν κάλαμόν του βραδύτερον. Καὶ τὸ μὲν 1799 ἐφοίτησεν εἰς τὴν ἀκαδημίαν τοῦ Λουνδ, ἔλαβε τὸ δίπλωμά του, ὠνομάσθη βοηθὸς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, γραμματεὺς ἐντὶ σχολῇ τῆς Φιλοσοφίας, καθηγητὴς. ἐπὶ τέλους, τὸ δὲ 1812 ἐχειροτονήθη ἱερεὺς. Τὸ 1819 ἦτο μέλος τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας καὶ τὸ 1824 ἐπίσκοπος Βεζιῶν. Ἀπέθινε δὲ τὸ 1845 ἐν ἡλικίᾳ καθ' ἣν ἡ πατρίς περιέμενε καὶ ἄλλα πολυτίμα ἔργα του.

Ὁ Τέννερ ἐδημοσίευσεν ἀλληλοδιαδόχως ποιήσεις του λυρικὰς καὶ ᾠσματα ἐθνικὰ, ὅπου ἔπνευσε τὸ ἅγιον πῦρ τοῦ πατριωτισμοῦ, πρὸς τοὺς δὲ καὶ τρία ποιήματα, εἰς διαφόρους γλώσσας μεταφρασθέντα, τὴν Μάγισσαν τοῦ Φρότουφ, τὸν Ἄξελ καὶ τὴν Πρώτην Μετάληψιν.

Ἡ λέξις εἶναι θαυμασίως ἐνεργητικὴ καὶ ζωηροτάτη, τὸ ὅρος καθαρὸν, πλήρες εἰκόνων καὶ φωτεινότητων, ὁ στίχος εὐκόλος καὶ ἀναμάρτητος, ἐλευθερός καὶ ἀρμονικός. Ἀναγινώσκων τις τὰς